

ΕΝΑΝΤΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΙΟΝ...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΙΓΗ ΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΙΚΙΑ
ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

Η ΠΑΝΔΟΡΑ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΑΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΧΑΘΕΙ....

CHART
...
CHART

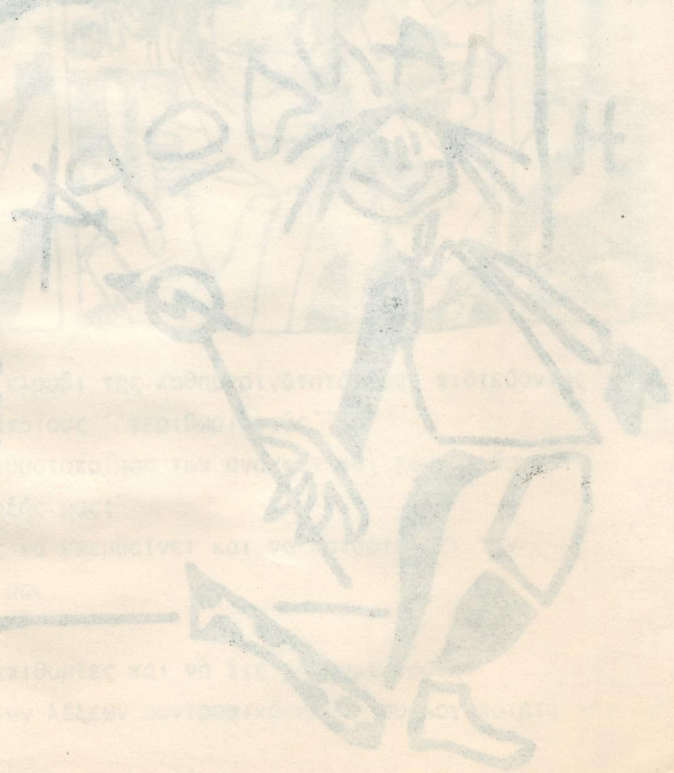

CHART
...
CHART

Πάνω στα πρωτομηνιάτικα γενέθλια της Πανδώρας επιβεβαιώνεται για ακόμη μια φορά το ότι όλα τα όμορφα πράγματα δεν **επιτρέπεται** να κρατάν για πολύ.

Εμείς τα είκοσι νεαρά άστεγα άτομα που καταλάβαμε το κτίριο της οδού Πραξιτέλους 7 γωνία με Ζαΐμη, αποδείξαμε στην πράξη ότι τα ωραία πράγματα μπορούν και **επιβάλλεται** να υπάρχουν και να γίνονται πάντα καλύτερα στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης, αυτοδιαχείρισης και της συνεργασίας.

Το κτίριο που εδώ και επτά χρόνια ήταν ουσιαστικά εγκατελειμμένο καθαρίστηκε μέσα σε διάστημα 10 ημερών από την εσωτερική και γύρω σαβούρα που συνοφίζεται σε 4 φορτηγά των 6 τόνων. Οι υπογραφές των γειτόνων επικροτούν και επιβεβαιώνουν το θετικό αυτής της πρωτοβουλίας που απάλλαξε τη γειτονιά τόσο από μια φοβερή εστία μόλυνσης, όσο και από τον κίνδυνο για τα ίδια τα παιδιά τους.

Αμέσως μετά την πρώτη φάση των εργασιών αρχίσαμε να αναστυλώνουμε το κτίριο με το δικό μας κόπο, χρόνο και έξοδα. Όλα τα απαραίτητα συγκεντρώνονται από φίλους, γνωστούς και συμπαραστάτες με τελείως αφιλοκερδείς προθέσεις. Εκτός από τους ίδιους τους Πανδωρίτες αυτή η κίνηση φαίνεται να απηχεί σε πολύ και διαφορετικό ζωντανό κόσμο της θεσ/νίκης.

Όλοι μας είχαμε σαν όνειρο το μεγάλο σπίτι που θα μας έλυνε όχι απλά το στεγαστικό πρόβλημα αλλά θα μας οδηγούσε σε άλλους τρόπους συμβίωσης μακριά από τα ασφυκτικά κλουβιά των πολυκατοικιών όπου όλοι ζούν μοναχικά και ξεκομμένα από τους γύρω τους, όπου η έννοια γείτονας έχει χάσει πλέον την αυθεντική της έννοια. Επιλέξαμε τον τρόπο που θα συμβιώσουμε και τα άτομα με τα οποία συγκατοικούμε. Είμαστε ανοιχτοί προς όλους όσους θέλουν να μάθουν το πώς ζούμε στην Πανδώρα.

Σαν άνθρωποι και προπάντων σαν νέοι έχουμε αρχίσει να θέτουμε σε εφαρμογή πολλές και ποικίλες ιδέες που αναβαθμίζουν όχι μόνο το δικό μας βιοτικό επίπεδο, αλλά και όλης της γειτονιάς. Η Πανδώρα είναι τόσο στεγαστική κατάληψη, όσο και στέκι νεολαίας που δεν την καλύπτουν και δεν την εκφράζουν οι καθαρά εμπορευματικές επικρατούσες απόψεις για διασκέδαση και συνύπαρξη σε χώρους. Εδώ μεθα θέλουμε η χαρά να είναι κάτι αυτονόητο και αυθόρμητο και όχι φορολογημένο αγαθό που αποκτάται μέσω πληρωμής σε αφεντικά κέντρων διασκέδασης ή διακινητές ηρωίνης.

Η ώρα να πέσουν όμως τα προσωπεία έφτασε. Το ελληνικό κράτος κοινωνικής πρόνοιας και οι φορείς του που καθημερινά δίνουν στείρες υποσχέσεις θέτει τους μηχανισμούς του σε εφαρμογή.

Χθές στις 20-2-90 το Κέντρο Διάσωσης Αγιορείτικης Κληρονομιάς στο οποίο έχει χαριστεί το κτίριο μετά το θάνατο των ιδιοκτητών άσκησε ποινική δίωξη κατ' αγνώστων με σκοπό να τρομοκρατήσει, να καταστείλει και τραβήξει στην Ασφάλεια και στις αίθουσες των δικαστηρίων όλους εμάς που το κατοικούμε. Το πληροφορούμαστε από τις εφημερίδες. Η όλη ενέργεια έχει στηθεί εν αγνοία μας και χωρίς καμιά προειδοποίηση φυσικά.

Το Άγιο Όρος ιδιοκτήτης εκατοντάδων εγκατελειμμένων σπιτιών σε όλη τη χώρα και μιας τεράστιας περιουσίας που επιστατεύεται και εκμεταλλεύεται αποδίδοντας εκατομμύρια μηνιαίως (χαρακτηριστικά όλα τα νεοβυζαντινά κτίρια της οδού Αριστοτέλους με τα πανάκριβα νοίκια) διεκδικεί μέσω του ΚΕ.Δ.Α.Κ. το κτίριο αυτό χωρίς να έχει δείξει ούτε καν το στοιχειώδες ενδιαφέρον στο παρελθόν για την αξιοποίησή του.

Έτσι τώρα πια τελούμε υπό καθεστώς διωγμού από την ίδια την φιλόπωχη, φιλάνθρωπη χριστιανική εκκλησία που καταφανώς προτιμάει την νεκρική οικιακή γαλήνη των σκουπιδιών και των ποντικών από την πρωτοβουλία για αυτοστέγηση μιας εικοσάδας ζωντανών ανθρώπων.

- Ως πότε θα μένουμε απαθείς στο κλουβι της καθημερινότητάς μας πιστεύοντας ότι η καταστολή χτυπάει μόνο κάποιους "περιθωριακούς";
- Ως πότε θα δεχόμαστε την εμπορευματοποίηση των αναγκών και των επιθυμιών μας; Την ρομποτοποίηση της υπαρχής μας;
- Ως ποτε θα ανεχομαστε το κράτος να επεμβαίνει και να καταστέλλει την πράξη της αυτόνομης έκφρασής μας;

Είναι καιρός επιτέλους:

- Να βρούμε τις πραγματικές μας επιθυμίες και να τις κάνουμε πράξη.
- Να ανακαλύψουμε ξανά το νόημα των λέξεων συντροφικότητα - συλλογικότητα - συνεργασία
- Να πάρουμε την ζωή μας στα χέρια μας